

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

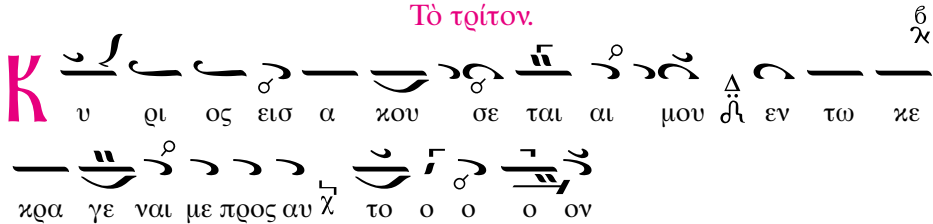

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ, ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΑ,
ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

σύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. (δ' 2)

Στίχ. 6'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με. (δ' 9)

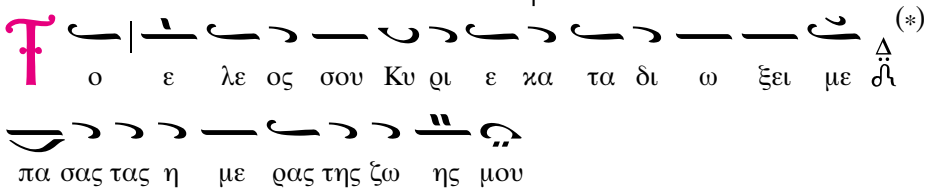
Τὸ τρίτον.

Κ
 υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου Δ εν τω κε
 ρα γε ναι με προς αυ χ το ο ο ο ο ν

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ἦχος α'. Ψαλμὸς κβ'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (κβ' 6)

Τὸ μέλος. Ἦχος $\frac{6}{8}$ Πα χ

Τ
 ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
 πα σας τας η με ρας της ζω ης μου

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῶσς ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. (κβ' 1-2)

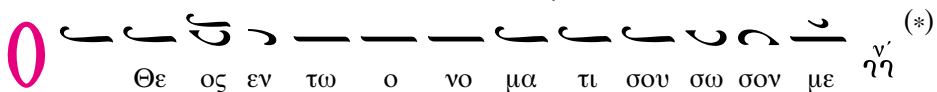
Στίχ. 6'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σύ μετ' ἐμοῦ εἶ. (κβ' 4)

Τὸ τέλος. Δ
 Δ πα σας τας η με ρας της ζω ης χ μου ου ου

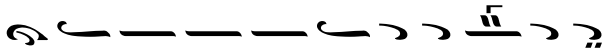
Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς νγ'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με². (νγ' 3)

Τὸ μέλος. Ἦχος $\frac{7}{8}$ Κε χ

Ο
 Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον με γ'
 γ'

2. Ἡ ὀρθὴ γραφή εἶναι: κρινόν με. Ἀφήκαμεν ὁμῶς τὴν γραφὴν κρινεῖς με, διότι ἔχει ἐπικρατήσει καὶ οὕτω ψάλλεται ὑπὸ πάντων.

 και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. (νγ' 4)

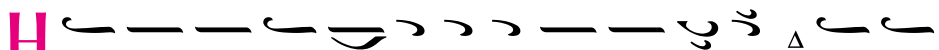
Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. (νγ' 6)

Τὸ τέλος. ^{γ'} και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις ^{λ'} με ε ε

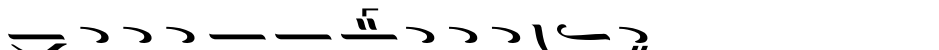
Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκ'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ρκ' 2)

Τὸ μέλος. Ἦχος λ' π' Βου' ρ'

Η

 βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου ^Δ του ποι

 η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. (ρκ' 1)

Στίχ. β'. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. (ρκ' 3-4)

Τὸ τρίτον.

Η

 βο η θει α μου πα ρα Κυ ρι ου ^Δ του ποι

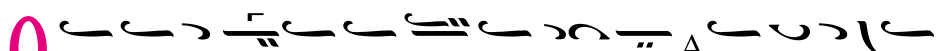

 η σαν τος τον ου ρα νο ον και την ^{λ'} γη η ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς νη'.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (νη' 10-11)

Τὸ μέλος. Ἦχος ρ' Γα' ρ'

Ο

 Θε ο ος αν τι λη πτωρ μου ει ^Δ δι το ε λε ο

ος σου προ φθα α σει ει με

Στίχ. α΄. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ’ ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη΄ 2)

Στίχ. β΄. Ρῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με. (νη΄ 3)

Τὸ τρίτον.

Ο Θε ο ος αν τι ληπτωρ μου ει δλ το ε λε ο ος σου
 προ φθα σει λ με ε ε ε

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 46΄.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (46΄ 1)

Τὸ μέλος. Ἦχος λ π Βοῦ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ προ πει αν
 εν ε δυ σα το

Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (46΄ 1)

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (46΄ 1)

Τὸ τρίτον.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ προ πει αν εν
 ε δυ σα λ το ο ο

Τὰ ἀνωτέρω προκείμενα ψάλλονται ἐν τῷ Ἑσπερινῶ, ὅταν ἐν τῷ Ὄρθῳ ψάλλεται Θεὸς Κύριος. Ὄταν δὲ ψάλλεται Ἀλληλουῖα, κατὰ μὲν τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα προκείμενα, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις τὰ προκείμενα τῶν καθ’ ἑκάστην ἀναγνωσμάτων, ἅτινα πάντα ζήτει ἐν τῷ Β΄ μέρει ἐκτὸς δὲ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ψάλλε-

ται πάντοτε τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον, ἦτοι τὸ Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις τὸ Ἀλληλοῦῖα εἰς ἦχον πλ. β' μετὰ τῶν κατωτέρω στίχων³.

Τὸ μέλος. Ἦχος λ̣ π̣ ↔ Βοῦ ᾠ̣

Τὸ τρίτον.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Στίχ. α'. Κύριε, μὴ τῶ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῆ ὀργῇ σου παιδεύσης με. (Ψαλμ. ζ' 2)

Στίχ. β'. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆ Τρίτῃ καὶ τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας⁴.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ψαλμ. 47 5)

Στίχ. β'. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέριχα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. 117 2)

Στίχ. β'. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

3. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν τηρεῖται σήμερον, ἀλλὰ ψάλλονται πάντοτε τὰ συνήθη προκείμενα τῆς ἑβδομάδος ἐκτὸς τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

4. Τὸ Τυπικὸν τῆς Εὐεργέτιδος ὀρίζει τὸν στίχον τοῦτον μόνον διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης, ἐνῶ διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Πέμπτης ὀρίζει στίχον:

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. (Ψαλμ. νς' 12)

2. ΤΟ “Θεὸς Κύριος” ΚΑΙ ΤΟ “Ἀλληλοῦια” ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὰ εἰρηνικὰ ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας ὡς ἐξῆς:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Ψαλμ. ριζ' 27, 26)

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ⁵. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (ριζ' 10)

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (ριζ' 23)

Ἐν δὲ ταῖς νηστήμοις ἡμέραις ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος, ψάλλεται τὸ Ἀλληλοῦια τετράκις ἐκ τρίτου εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος, προτασσομένων τῶν κάτωθι στίχων:

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 9)

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 9)

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. (Ἦσ. κς' 11)

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 15)⁶

Κατὰ δὲ τὰ Σάββατα, ἐὰν ὁ τυχὼν ἅγιος μὴ ἔχη δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ Ἀλληλοῦια τετράκις ἐκ τρίτου εἰς β' ἦχον, ἅπαξ ἄνευ στίχου καὶ τρις μετὰ τῶν κάτωθι στίχων.

Τὸ μέλος. Ἦχος $\overline{\omega}$ Δι' $\overline{\chi}$

5. Ἐσφαλμένως εἰς τὰ νεώτερα ἔντυπα Ὁρολόγια ἀναγράφεται ἀντὶ τοῦ στίχου τούτου ὁ 1ος τοῦ ρδ' ψαλμοῦ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

6. Παρεθέσαμεν τοὺς στίχους τοῦ Ἀλληλοῦια ὡς ἔχουν ἐπικρατήσει καὶ λέγονται σήμερον. Δεδομένου ὅμως ὅτι εἰς τὰ χειρόγραφα ὑπάρχουν ἱκαναὶ παραλλαγὰὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν στίχων (Ἰ. Φουντούλη, Ἀκολουθίαι τοῦ νυ-

Στίχ. α΄. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ΄ 5)

Στίχ. β΄. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν. (Ψαλμ. κδ΄ 13)

Στίχ. γ΄. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ΄ 13)

3. ΤΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ια΄.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (ια΄ 6)

Τὸ μέλος. Ἦχος $\frac{4}{\text{B}}$ Πα $\Gamma\chi$

N
 υ ν α ν α στη σο μα ι λε γει Κυ ρι ος Δ θη σο μα ι εν
 σω τη $\Gamma\chi$ ρι ι ω Δ παρ ρη σι α σο μα ι εν αυ τῷ

Στίχ. α΄. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια΄ 2)

Στίχ. β΄. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως. (ια΄ 7)

Τὸ τρίτον.

N
 υ ν α ν α στη σο μα ι λε γει Κυ ρι ος Δ $\Gamma\chi$ θη σο μα ι αι
 εν σω τη ρι ι ω Δ παρ ρη σι α α σο μα ι εν αυ $\Gamma\chi$ τω ω ω

χθήμερον, σ. 107), θεωροῦμεν καταλληλοτέρους ἀντὶ τῶν δύο τελευταίων στίχων τοὺς κατωτέρω ἐκ τῆς ᾠδῆς τοῦ Ἑσαίου:

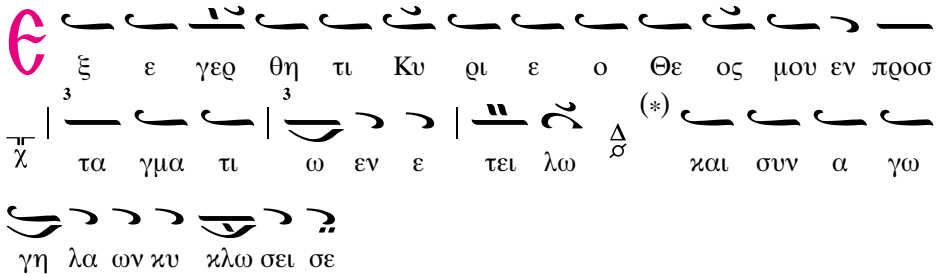
Στίχ. γ΄. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. (Ἦσ. κς΄ 12)

Στίχ. δ΄. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. (Ἦσ. κς΄ 13)

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ζ'.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε. (ζ' 7-8)

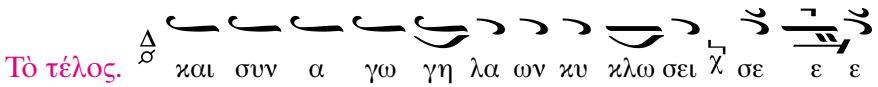
Τὸ μέλος. Ἦχος Πά Ϟ

 ε ε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν προσ
 τα γμα τι ω εν ε τει λω και συν α γω
 γη λα ων κυ κλω σει σε

Στίχ. α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαι με. (ζ' 2)

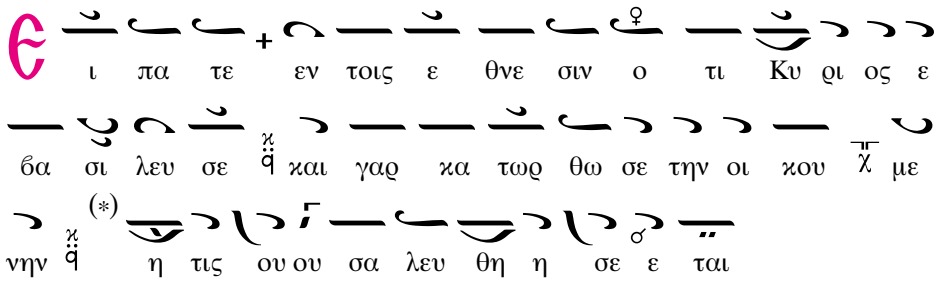
Στίχ. β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. (ζ' 7)

Τὸ τέλος.

 και συν α γω γη λα ων κυ κλω σει σε

Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 4ε'.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐδασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (4ε' 10)

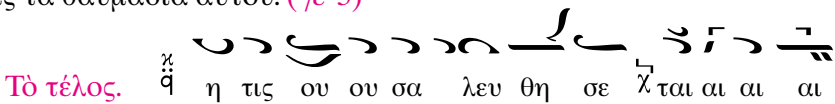
Τὸ μέλος. Ἦχος ῀ Γα Ϟ

 ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε
 βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με
 η τις ου ου σα λευ θη η σε ε ται

Στίχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (4ε' 1)

Στίχ. β'. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (4ε' 3)

Τὸ τέλος.

 η τις ου ου σα λευ θη σε ται αι αι αι

Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. (μγ΄ 27)

Τὸ μέλος. Ἦχος Γ' τοσ Βου Γ' χ

να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος σου

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. (μγ΄ 2)

Στίχ. β΄. Ἐσώσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιδόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. (μγ΄ 8)

Τὸ τρίτον.

να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ υ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ος σου ου ου ου ου

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς θ΄.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (θ΄ 33, 37)

Τὸ μέλος. Ἦχος λ' π ä Κε Γ' χ

να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ δα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (θ΄ 2)

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (θ΄ 3)

Τὸ τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ἡ ἡ ο τι συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω ω ἡ να α ας

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς οθ'.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (οθ' 3)

Τὸ μέλος. Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣ ρ̣

Κ υ ρι ε εξ ε γει ρον την δυ να ἡ στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μα ας

Στίχ. α'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. (οθ' 2)

Στίχ. β'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. (οθ' 8)

Τὸ τέλος. και ελ θε εις το σωσαι η ἡ μα α ας

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς θ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (θ' 33)

Τὸ μέλος. Ἦχος ρ̣ Γα̣ ρ̣

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη τω η
χειρ σου ἡ ἡ μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (θ' 2)

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. (θ' 3)

Τὸ τέλος. $\overset{\Delta}{\delta\iota} \overline{\chi}$ $\overset{3}{\text{μ}} \text{η} \text{ε} \text{π} \text{ι} \text{λ} \text{α} \text{θ} \text{η} \text{τ} \text{ων} \text{π} \text{ε} \text{ν} \text{η} \text{τ} \text{ων} \text{σου} \text{ε} \text{ι} \text{ς} \text{τ} \text{ε} \text{ε}$
 $\overline{\text{ε}} \overline{\chi} \text{λ} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ς}$

Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ρμε΄.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν. (ρμε΄ 10)

Τὸ μέλος. Ἦχος $\lambda \overset{\pi}{\pi} \overset{\Delta}{\delta\iota} \text{N} \eta \overline{\chi}$
Β $\text{α} \text{σι} \overline{\chi} \text{λ} \text{ε} \text{υ} \text{σ} \text{ει} \text{Κ} \text{υ} \text{ρ} \text{ι} \text{ο} \text{ς} \text{ε} \text{ι} \text{ς} \text{τ} \text{ο} \text{ν} \text{α} \text{ι} \text{ω} \text{ν} \text{α} \overset{\Delta}{\delta\iota} \text{ο}$ (*)
 $\text{Θ} \text{ε} \text{ο} \text{ς} \text{σου} \text{Σ} \text{ι} \text{ω} \text{ν} \text{ε} \text{ι} \text{ς} \text{γ} \text{ε} \text{ν} \text{ε} \text{αν} \text{κ} \text{αι} \text{γ} \text{ε} \text{ν} \text{ε} \text{αν}$

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάραχθω. (ρμε΄ 1-2)

Στίχ. β΄. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. (ρμε΄ 7-9)

Τὸ τέλος. $\overset{\Delta}{\delta\iota} \text{ο} \text{Θ} \text{ε} \text{ο} \text{ς} \text{σου} \text{Σ} \text{ι} \text{ω} \text{ν} \overset{\gamma}{\gamma} \text{ει} \text{ς} \text{γ} \text{ε} \text{ν} \text{ε} \text{αν}$
 $\text{κ} \text{αι} \text{γ} \text{ε} \text{ν} \text{ε} \overline{\chi} \text{α} \text{α} \text{α} \text{αν}$

4. ΤΟ ΣΤΑΘΕΡΟΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Τὸ μέλος. Ἦχος $\overline{\text{Δ}} \text{ι} \overline{\chi}$
Π $\overset{5}{\text{α}} \text{α} \text{σα} \text{π} \text{νο} \text{η} \text{αι} \text{νε} \text{σα} \text{τω} \text{τον} \text{Κ} \text{υ} \text{ρ} \text{ι} \text{ον}$

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)